

OBČASNÍK

OBECNÉ NOVINY OBCE MALÉ ZÁLUŽIE

ROČNÍK XIV.

ČÍSLO 2/2018

DECEMBER 2018

*„Dobre urobené
je lepšie ako dobre povedané.“*

Benjamin Franklin

OBSAH

Príhovor novej starostky	2
Slovo na úvod	3
Naše bohatstvo je zapísané aj v kronikách	7
Stretnutie rodákov z obce Malé Zálužie	10
Spomienky na detstvo	13
Činnosť ZO Jednoty dôchodcov v Malom Záluží za 2. polrok 2018.....	17
Činnosť dobrovoľných hasičov za druhý polrok 2018	19
Futbalový turnaj	20
Mikuláš	22
Predvianočná akcia „HURÁ IDÚ VIANOCE	23
Bratia sa opäť stretnú na Veľkej Javorine	25
Objavte Tatry z korún stromov	25
Príhovor bývalej starostky	26
Vybrané zo zákona	27
Spoločenská kronika, Fotografie z akcií	28
Oznamy	32

Príhovor novej starostky

Vážení spoluobčania, priatelia, hneď na začiatku sa chcem poďakovať všetkým občanom, ktorí mi svojim hlasom vyjadrili podporu a dôveru, ktorá je a bude pre mňa „hnacím motorom“ pri nadchádzajúcich povinnostiach vyplývajúcich z funkcie starostu. Ďakujem i vám všetkým, ktorí ste neboli ľahostajní k voľbám a váš hlas bol dôležitý pri zostavení obecného zastupiteľstva.

V týchto dňoch sme spoločne spolu so zvolenými poslancami zložili zákonom predpísaný sľub. Myslím si, že všetci volení išli do samosprávy len s tým najlepším úmyslom a cieľom a to, urobiť čo najviac prospešného pre našu malú obec Malé Zálužie. Verím, že spoločnými silami sa nám to aj podarí. Odchádzajúcej p. starostke Predanocovej ďakujem za ústretovosť a ochotu pri

ooboznamovaní sa s chodom obce. Prajem jej a odchádzajúcim poslancom veľa úspechov v súkromnom i pracovnom živote a ďakujem za ich doterajšiu prácu.

Vopred vám ďakujem, že mi pomôžete naplniť moju víziu o obci, ktorá bola spomenutá i na mojom predvolebnom letáčiku. . . . Obec, kde sa všetci stretávajú, spolupracujú formou spoločensko-športových akcií.“

Na záver vás chcem poprosiť o trpezlivosť a ústretovosť v mojich začiatkoch, aby som nabrala potrebné skúsenosti, ktoré sú dôležité pre správny chod obce, pretože chcem byť dobrou starostkou pre vás všetkých.

Nech Vám tieto sviatky prinesú veľa krásnych spomienok a radosti.

Nech rovnaké šťastie stretá aj Vašu rodinu a blízkych.

Krásne Vianoce a šťastný Nový rok 2019

praje Veronika Kubíková

SLOVO NA ÚVOD

Vážení občania,
v nasledujúcich riadkoch chcem stručne zhodnotiť prácu vedenia obce za uplynulé štyri roky a poukázať na stav, v ktorom sa obec nachádza po volebnom období 2015 – 2018.

Investičné projekty

V súvislosti s veľkými investičnými projektmi bolo od začiatku prvoradým záujmom zrekonštruovať budovu bývalej školy na komunitné centrum a využiť na to finančné prostriedky z Programu rozvoja vidieka, z ktorých budú hradené všetky náklady (bez spoluúčasti obce). Do výzvy cez Poľnohospodársku platobnú agentúru (PPA) sme sa zapojili predložením vypracovanej žiadosti a projektu už v roku 2016. Namiesto toho, aby sa splnili naše očakávania, výzva bola zrušená a znova vyhlásená až v novembri 2017. Žiadosť bolo treba upraviť podľa nových požiadaviek. V súčasnosti je to na dobrej ceste, nedávno sme dostali výzvu z PPA na doplnenie žiadosti, čo je predzvesť toho, že nám mali byť požadované finančné prostriedky pridelené. Bohužiaľ, v súčasnosti sa časové hľadisko

pri fungovaní systému čerpania eurofondov na Slovensku nedá odhadnúť. Všetky procesy trvajú veľmi dlho a sú nejednoznačné – podmienky čerpania financií sa menia za behu a treba na to reagovať. Veríme, že v novom volebnom období budú všetky tieto administratívne záležitosti vyriešené a rekonštrukcia zrealizovaná. V minulosti bola podobná situácia aj s rekonštrukciou Kultúrneho domu, ktorej realizácia sa posunula až do ďalšieho volebného obdobia.

Cez Program rozvoja vidieka sme podali ešte jeden projekt zameraný na rekonštrukciu verejného osvetlenia a doplnenie kamerového systému. Najnovšia informácia z agentúry, ktorá pripravovala pre nás žiadosť je: „Bohužiaľ sa vo vyhodnocovaní žiadostí ešte nedostali k položke - verejné osvetlenie a kamerové systémy. Minulý týždeň som s pracovníkom PPA volal a dostal som túto informáciu. Zatiaľ sú len pri bode č. 5 a naše osvetlenia sú bod posledný, a to číslo 7 ak dobre viem“. Ďalšia inštitúcia, na ktorú sme sa obrátili so žiadosťou o finančné prostriedky bol Environmentálny fond, kde sme opakovane v rámci ochrany pred povodňami podávali 2 projekty:

1. Prvý projekt bol zameraný na úpravu odvodňovacieho kanála na mieste, kde steká voda z rólí, medzi domami číslo 153 a 154. Tento rok sme žiadosť podali znova.
2. Druhý projekt obsahoval vybudovanie jedného priepustu do potoka Radošinka z odvodňovacieho kanála pri rybároch. Procesy zbrzdili neusporiadané majetkové pomery, keďže miesto, kde má byť priepust vybudovaný, leží na súkromnom pozemku.

Podali sme niekoľko úspešných žiadostí o dotáciu na Nitriansky samosprávny kraj, pomocou ktorých sa nám podarilo získať finančné prostriedky na nové regály do obecnej knižnice; regály a registračky určené pre potreby pamätnej izby a registratúry obecného úradu; podporiť vydanie dvoch bulletinov OZ LABUŤ; zorganizovať dve stretávky rodákov obce v roku 2015 a 2018; a tiež zakúpiť 60 ks nových čalúnených stoličiek; reštaurovať pamätnú izbu.

Ďalej bol zrekonštruovaný dom smútku – výmena dverí, utesnenie okien, výmena dlažby a vyľadenie obradnej časti domu smútku.

V roku 2018 sme dostali dotáciu vo výške 30 000,- € z Ministerstva vnútra SR pre DHZ na výstavbu hasičskej zbrojnice.

Aktivity financované z vlastných zdrojov obce

Získať veľké finančné prostriedky európskych fondov bolo v tomto volebnom období veľmi náročné, takže sme sa snažili robiť malé veci, ktoré boli v našich silách. Počas posledných štyroch rokov bol zavedený systém informovania občanov prostredníctvom zasielania e-mailov, kde boli uverejňované oznamy vyhlasované miestnym rozhlasom a ďalšie dôležité správy a oznamy. Podarilo sa vytvoriť podmienky na otvorenie a udržanie obchodu s potravinami a rozličným tovarom.

Bolo realizované čistenie a konzervovanie pamätníka padlých; detské ihrisko bolo doplnené o viaceré prvky. Nechali sme odborné ošetriť najstaršie lipy na dolnom konci pri starom futbalovom ihrisku a aj lipy na dolnom cintoríne a lipy na dvore obecného úradu, dali sme vymeniť siete na multifunkčnom ihrisku, dokúpili ďalšie čalúnené stoličky do sály, začali sme s rekonštrukciou kuchyne a zakúpili novú chladničku a bojler na ohrievanie vody.

Popri jednotlivých väčších akciách bolo potrebné zabezpečovať aj každodenné drobnosti a v tejto súvislosti chcem spomenúť aj „rýchlu rotu“ – pracovníkov aktivačných služieb, ktorých úlohou bolo udržiavať poriadok v kultúrnom dome a dome smútku, na autobusových zastávkach; „upratať“ obecné cesty a chodníky, cintoríny, vyčistiť vrbinu časti „Za humnami“; kosiť a hrať

obecné priestranstvá, odmetať sneh, robiť drobné opravy; ponatierať ploty, brány, lavičky a detské ihrisko; pomáhali pri inventúrach, rekonštrukcii knižnice a pamätnej izby a ďalšie práce, ktoré priniesol každodenný život.

Spolupráca v obci

Čo naozaj možno vyzdvihnúť je spolupráca všetkých spoločenských organizácií s Obecným úradom počas celého obdobia. Členovia ZO Jednoty dôchodcov, DHZ a OZ LABUŤ na čele s ich predsedami a predsedníčkami odvedli veľmi dôležitú dobrovoľnícku prácu pre udržanie kultúrneho a spoločenského života v obci. Všetkým patrí veľké ďakujem.

Najlepším príkladom je akcia sadenia Lipy republiky pri príležitosti stého výročia vzniku Českoslo-

venskej republiky, ktorá sa konala 4. novembra 2018 pri pomníku padlých. Hlavným organizátorom bola ZO Jednoty dôchodcov, aktívne prispeli hasiči aj „Labut“ a to všetko s podporou obecného úradu.

Tak isto veľmi dobre možno hodnotiť kvalitu a úroveň separovanie zberu, ktoré vďaka členstvu v Ponitrianskom združení v obci máme. Za posledné roky je vidno, že si začíname zvykať a separovanie sa pomaly stáva každodennou našou súčasťou. Bohužiaľ na Slovensku ešte nie je bežné, mať k dispozícii takýto systém odvozu odpadov, aký máme zabezpečený v našej obci v rámci Ponitrianskeho združenia obcí pre separovaný zber.

Čo sa nepodarilo

Stručne vymenujem niekoľko oblastí:

- Rekonštrukcia zvonice; pokračovanie v rekonštrukcii domu smútku
- Nepodarilo sa rekonštruovať miestne komunikácie, ale urobili sme prvé kroky, keďže v blízkej

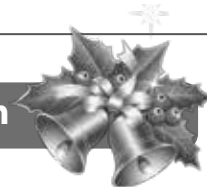
dobe je predpoklad, že bude možné čerpať finančné prostriedky na miestne komunikácie. V súlade s touto informáciou boli geodetom zamerané komunikácie na dolnom konci, a samotný most; vypracovaná diagnostika mosta a objednaná potrebná projektová dokumentácia.

Nepodarilo sa tiež doriešiť obnovu zelene na obecných priestranstvách. Z dôvodu zlého zdravotného stavu stromov a aj z hľadiska bezpečnosti občanov, boli niektoré stromy na cintorínoch a na detskom ihrisku vypilené. Na miesto nich je potrebné zabezpečiť náhradnú výsadbu.

V mene svojom a v mene členov obecného zastupiteľstva chcem popriať novému zastupiteľstvu a starostke obce veľa síl pri pokračovaní v začatých projektoch, nápady na realizáciu nových projektov a veľa trpezlivosti najmä pri administratívnej práci, ktorá je pri súčasných pomeroch naozaj vysoká.

Mahuliena Sochorová

Naše bohatstvo je zapísané aj v kronikách

V tomto čísle novín vám prinášame rozhovor s pani Helenou Zedníkovou, kronikárkou obce.

Spomienky na detstvo

Rada spomínam na tie časy. To sú lúky s potokmi. Nad potokom sa skláňali vrby a tu sme sa zhromažďovali v lete, keď sa dalo kúpať. Chlapci urobili stavidlo, aby stúpila hladina vody v potoku. A konáre vrb poslúžili na rozhodanie a šup do vody. Ja som sa len pozerala, lebo mi chýbala odvaha, ale chlapci mali veľkú zábavu.

To sú potoky plné rakov, ktoré sme aj my dievčatá chytali. Občas sa aj prsty dostalo do zajatia klepiet. Alebo trsy sitiny na mokrých lúkach, z ktorej sme si robili venčeky do vlasov, náhrdelníky a prstene. To sú aj spomienky na pasenie husí na strnisku, zbieranie kláskov do viazaníc (no to som zrovna nemilovala, ale rozkaz od mamy sa musel splniť), hry s dievčatami a husi v „križoch“. Keď som chodila na strednú školu do Nitry, bolo bežné, že keď som prišla vlakom „o štvrt na štyri“ domov, čakal ma na stole odkaz: „Sme na Zajačom vršku, motyku sme ty zebrali“. Prezliecť, niečo hodiť do „huby“, dať kačicám žrat aj vodu a hajde na rolu.

Rada si spomínam na časy letných prázdnin, na večery strávené v klubovni KD, kde sa stretávala dospievajúca mládež. Tu sme trávili večery pri hudbe z „magnetáku“ a počúvali Beatles, Rolling Stones a všetko, čo k tomu patrí. Boli to pekné chvíle.

Škola, vzdelanie

V Záluží, v našej jednotriedke som strávila 4 roky pod taktovkou pani učiteľky Jozefíny Moravčíkovej. Povinnú školskú dochádzku som dochodila

v Nových Sadoch. Našou triednou učiteľkou bola pani učiteľka Mária Hučková (r. Valková).

Z Nových Sádov moja cesta viedla do Nitry na Strednú všeobecno-vzdelávaciu školu (terajšie Párovské gymnázium). Úspešné tri roky sa skončili a zrazu som stála pred vážnym rozhodnutím. Budem pokračovať v štúdiu? O inom mi ani rodičia (zvlášť mama) nedovolili rozmýšľať. Moja prihláška putovala na Pedagogickú fakultu v Nitre. Štúdiom bolo o to náročnejšie, že som denne dochádzala do Nitry. A rozvrh bol väčšinou nemilosrdný, ráno na siedmu prednáška, potom 3 hodiny pauza atď. Prednášky povinné, o cvičeniach ani nehovorím. Dnes si študenti tvoria svoj študijný plán. A tak sa stane, že má aj 2 dni v týždni voľno a to potom využívajú na brigádovanie. V čase môjho štúdia to bol len sen. Nezávidím však. V treťom ročníku sme už chodili na náčuvy k cvičnej učiteľke p. Kohútovej na ZDŠ R. Jašíka (terajšia ZŠ Kniežaťa Pribinu). Po náčuvoch nasledoval rozbor a bola diskusia vyučujúcej so študentami (niekedy sme veru klopli hlavy od hanby). Vo 4. ročníku to už bola iná káva. Už to neboli len náčuvy, ale už sme postupne učili. S cvičnou učiteľkou bola teoretická príprava na hodinu ako by mala hodina prebiehať a moja dôkladná príprava (spočívala aj v tom, že som vnášala svoje nápady ako zaujať žiakov, učiteľku a tiež spolužiakov). No a samotný výstup pred žiakmi. Potom rozbor odučenej hodiny a ten veru nebol vždy príjemný. Odvíjal sa od toho ako sa vydarila hodina. Okrem výstupov pred žiakmi sme sa zoznamovali s triednou dokumentáciou (triedne knihy, triedne výkazy, záznamy o krúžkoch, tvorba plánov, zoznamovali sme sa s metodickými

príručkami a pod.). Keď som potom nastúpila na miesto učiteľky bola som viac-menej pripravená učiť. Aj napriek tomu som mala uvádzajúcu učiteľku na jeden školský rok. Tá mala byť poradkyňou, keď som mala problém.

Práca

Na svoju učiteľskú cestu som sa vydala v Nových Sadoch. Tu som pôsobila 15 rokov. Po materskej dovolenke som už chcela byť bližšie k Nitre. Dostala som sa do Cabaja. Tu som pôsobila až do odchodu do dôchodku. Rada spomínam na roky strávené v Cabaji, na deti a ich rodičov. Veľmi dobre sme spolu vychádzali a ešte aj teraz mi dobre padne, keď sa bývalí žiaci a ich rodičia ku mne hlásia. Tu som už neučila na 2. stupni, ale malé deti (1. – 4. roč.). Boli to pekné časy, niekedy ťažké, ale viac príjemné. Zostali mi pekné spomienky a niektoré aj úsmevné. Mala som v triede „veľkého mudráka“, taký čo všade bol, všetko videl a všetko vedel. Preberali sme frazeologické spojenia typu: „Od hanby by som sa strčila aj do myšacej diery.“ A môj Mirko mudrák sa zrazu prihlási a hovorí mi: „Pani učiteľka, ste moc tlstá, nezместili by ste sa tam.“ No a to ste mali počuť ten hurónsky smiech triedy a hlasy: „Miro, ty somár. Ved' to je akože!“ A veľa iných.

Ako ste sa dostala k práci obecnej kronikárky...

Ako? Tak rýchlo, že než som sa spamätala, už to bolo.

Bola schôdza Jednoty dôchodcov a ja čerstvá členka som sa zúčastnila posedenia s jubilantami. Vtedajšia starostka Emília Strihová sa prihovárala občanom. Keď príhovor skončil, zrazu zostalo ticho. Ale len chvíľu. A už to prišlo. Opäť sa postavila a prehovorila, že kronikárka obce Iveta Proksová ukončila svoju činnosť a treba ju nahradiť. Ani sa

neopýtala, či niekto nemá záujem. Obrátila sa rovno na mňa. A ja, čo nevie povedať nie, som sa stala obecnou kronikárkou.

Čo obnáša táto práca?

Dôležité je sledovať, čo sa v obci deje, organizuje a pod. A nestačí len sledovať, ale podľa možnosti sa aj jednotlivých podujatí zúčastňovať. Potom sa ľahšie tvorí. Zdroj informácií nachádzam aj v Občasníku a v zápisniciach zo zasadnutia Obecného zastupiteľstva.

Aké sú pravidlá písania kroniky?

Obecný kronikár zachycuje všetky dôležité udalosti v obci počas kalendárneho roka. Mimo udalostí je dôležitou súčasťou napr. počasie. Pôsobenie kronikára je podmienené schválením obecným zastupiteľstvom. Obecné zastupiteľstvo tiež schvaľuje všetky príspevky do kroniky. Kronikár má udalosti popisovať objektívne, bez zbytočných komentárov. To ale neznamená, že texty musia byť suché. Do kroniky sa nesmú vlepovať fotografie. Na to slúži dokumentačná príloha. Písacím prostriedkom je atramentové pero plnené dokumentačným atramentom.

Je treba školenie alebo kurz?

Áno. Pokyny a usmernenia pri písaní kroniky a tvorbe fotodokumentácie sú nutnosťou pre kronikárov miest a veľkých obcí. V menších obciach si myslím, že nie je nutnosť. Stačí mať dar písania a ovládať pravopis. Kronika sa totiž nepíše ako slohová práca. Je to faktografický materiál. Na školení, ktoré som absolvovala, som sa dozvedela akurát to, že existuje špeciálne pero a atrament. Ten nebledne, zostáva roky rovnako výrazný. Druhá vec bola, keď som ho skúšala kúpiť. Nekúpila som. Vedeli, že také niečo existuje, ale nemajú.

Má zmysel v dnešnej dobe písať kroniku?

Som presvedčená, že áno. Aj keď žijeme v dobe mobilov, počítačov, tabletov a pod., je dôležité (pre mňa určite) chytiť do ruky fotografiu, listovať v knihe, teda aj v kronike. Mne album s fotografiami, pohľadnica k sviatku, alebo list písaný s láskou nič nenahradí. A urobí mi neskutočne radosť. Môžem si tieto hmatateľné veci odložiť, keď ma prepadne smútok, vziať do rúk a listovať a spomínať. Vtedy sa cítim blažene.

A pohľadnice nielen rada posielam, ale ešte radšej dostávam. Mám ich odložené v krabici a keď ma prepadne svetabôľ sa k nim navrátim a spomínam. Myslím, že nie som sama. Mali by sme sa k tomuto peknému zvyku opäť vrátiť, aby sme si boli bližší.

Čo Vám táto práca dala?

Keď som sa vydala, ešte určitú dobu sme bývali v Malom Záluží. Neskôr sme sa presťahovali do Nitry. Rodičia však naďalej bývali v dedine, tak sme pravidelne každý víkend chodili pomáhať. Naše

deti spoznávali život u starých rodičov a učili sa, získavali skúsenosti a srdcom zostávali v Záluží. Na moju veľkú radosť, mladšia z nich občas vypomáha pri organizácii podujatí.

Nebol teda ani pre mňa problém, aby som zostala Ujlačankou, aj keď bývam v Nitre. A písaním kroniky sa to len potvrdilo.

Čo vzala?

Je pravda, že niekedy to pociťujem ako príťaž. Vtedy, keď treba cestovať na večerné zasadnutie Obecného zastupiteľstva. Inak to ako príťaž necítim.

Musím však povedať, že vždy som našla pochopenie zo strany poslancov a pani starostky, aby som sa večer vrátila bezpečne do Nitry.

Moje poďakovanie patrí starostom, poslancom a ostatným ochotným ľuďom (p. Zuzana Zábrazná) za spoluprácu.

Helena Zedníková

Stretnutie rodákov z obce Malé Zálužie

Bolo to v poradí piate stretnutie rodákov. Tradícia sa začala v sedemdesiatych rokoch, kedy sa uskutočnili 2 stretávky). Malé Zálužie je malá obec v Radošinskej doline cca 18 km od Nitry. Založenie obce sa datuje do roku 1390. V súčasnej dobe žije v obci cca 280 obyvateľov, ale okolo roku 1938 v nej žilo podľa matriky 475 ľudí. Asi v 50-tých rokoch nastal úbytok obyvateľstva, ale v súčasnej dobe sa množstvo obyvateľov zastabilizovalo. Je to preto, že mladí ľudia začínajú mať záujem bývať v čistom prostredí vidieka. Musím však skonštatovať, že obec prešla za posledných päťdesiat rokov veľkými zmenami. Zregulovali sa tri potoky do jedného, vybudoval sa na lúkach medzi pôvodnými potokmi rybník, čo možno považovať za pozitívum. Bohužiaľ pri sceľovaní pozemkov sa vyrezalo značné množstvo stromov, zlikvidovali sa mokrade s veľkým množstvom prirodzených živočíchov a rastlinstva. Pri poľných cestách boli povysádzané stromoradia, ako úžitkových, tak

aj ovocných drevín, tie sú nenávratne stratené. Ovocné sady, ktoré mala skoro každá rodina sú tiež preč. Napriek tomu má kraj svoje čaro. Na jar sa niekoľko odtieňov zelenej strieda s bielou farbou rozkvitnutých stromov. Cez leto sa zlatisté lány obilia striedajú so zelenou farbou kukurice a cukrovej repy. V jeseni sa tmavohnedá farba oráčin strieda s farbou opadávajúceho lístia malých lesíkov. Ak bicyklom prechádzaš po poľných cestách, a postojíš na hrebeni miernych kopcov, vidíš za dobrej viditeľnosti aj viacero dediniek učupených v údolí, je to pekný kraj. V obci sa zrekonštruoval obecný úrad, spravilo detské ihrisko, vystavalo sa viacúčelové ohradené ihrisko, pribudol nový cintorín s domom smútku, vybudovala sa vodovodná sieť, rozvod plynu, nové chodníky a dúfam, že sa podarí v krátkom čase zrealizovať aj kanalizácia.

Keď ma pani starostka oslovila, či by som s mladou šarmantnou kolegyňou mohol moderovať toto stretnutie rodákov, ani na chvíľu som nezaváhal. Zúčastnil som sa síce iba toho posledného stretnutia, ale verte mi, tešil som sa naň. Položil som si otázku, kto je vlastne rodák. Ale veď je to jednoduché, je to človek, ktorý sa narodil v obci a má v občianskom preukaze miesto narodenia Malé Zálužie. Avšak to platilo dovtedy, kým sa deti rodili doma. Asi začiatkom 60-tých rokov sa deti prestali rodiť doma a mamičky ich privádzali na svet v nemocnici v okresnom meste. Hneď na začiatku programu, pri privítaní som položil do pléna otázku, kto má miesto narodenia Malé Zálužie. Z takmer 90 účastníkov zodvihlo

ruku asi desať. Vtedy som si uvedomil, že nie je rozhodujúce miesto narodenia, ale vzťah, ktorý si človek vybuduje k miestu, kde strávil mladosť. Ak máte dobré spomienky na ľudí, prírodu, zážitky, zvyky, zostanú vo vás po celý život, a preto sa tam radi vraciate aj keď vás život zavial doďaleka. Takže nie je dôležité kde sa človek narodil, čo má napísané v občianskom preukaze, ale jeho vzťah ku kraju kde sa rád vracia.

Počas stretnutia sa rodáci porozprávajú o práci, rodine, radoostiach aj starostiach, a to im dáva pridanú hodnotu. V dnešnej uponáhľanej dobe sú osobné stretnutia vzácnosťou, ktorá nám chýba. Aj preto si všetci želajú aby sa stretnutia opakovali.

Stretnutie bolo aj propagáciou obce jej tradícií, ako aj súčasného života. Účastníci si mohli pozrieť múzeum - ľudovú izbu, kde sa nachádzajú artefakty ukazujúce život spred niekoľkých desiatok rokov. V sále kultúrneho domu boli vystavené fotografie zo života obce za posledných cca 80 rokov. Na pódiu sa predstavili malí škôlkari s ľudovými pesničkami a tancom. V sále bola výstava fotografií amatérskeho fotografa Borisa

Zábražného, musím skonštatovať, že ich úroveň bola takmer profesionálna. Tiež sa predstavila mladá výtvarníčka Zuzana Kolenčíková so svojimi šperkárskymi výrobkami a kolážami. To všetko stíha aj keď je dvojnásobnou mamičkou. Aj takto sa žije dnes na dedine.

Stretnutie dopadlo nad očakávanie, o čom svedčia aj prvé ohlasy rodákov. Obrovskú pochvalu za

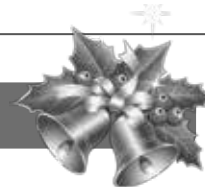

zorganizovanie si zaslúžia pracovníci Obecného úradu, Jednota dôchodcov Slovenska, Občianske združenie Labuť a členovia Dobrovoľného hasičského zboru. Tí všetci majú veľký podiel na tom, že sa ozývajú hlasy, aby sa takéto stretnutia organizovali pravidelne.

Nedávno som sa zúčastnil pomaturitného stretnutia po 50-tých rokoch. Keďže som maturoval v roku 1968, v roku veľkých nádejí, malo toto stretnutie osobitný náboj. So spolužiakmi sme sa stretávali pravidelne každých 5 rokov. Ale na tomto stretnutí sa zúčastnili aj spolužiaci, ktorí po maturite emigrovali do celého sveta, a s mnohými sme sa stretli fakt až po 50-tich rokoch. Môžem vám povedať, že nebolo ani jedného, komu by nezaslzili oči, keď sme sa vítali pred školou a prechádzali po triedach, kde sme naberali vedomosti. Boli sme mladí, a po rokoch sa na zlé veci zabudlo a dobré pretrvali. A tak je to aj so stretnutiami rodákov. Treba vytrvať v tradícii.

Nad'Milan
rodák z obce Malé Zálužie

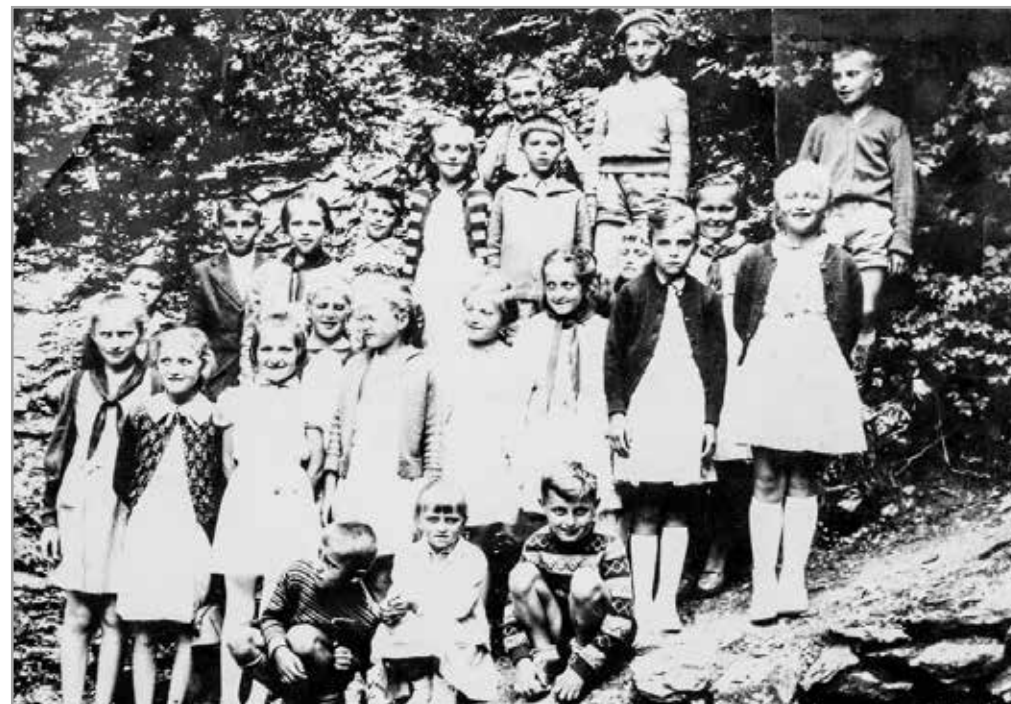
Spomienky na detstvo

Isto poznáte ten pocit, keď vás ovládne nostalgia za detstvom, hlavne, keď je človek starší. Tak aj moja myseľ často zabúdi do môjho rodiska, kde som vyrastala a spomínam na bezstarostné časy, prežité s rodičmi a kamarátmi. Na jar, len čo vykuklo zubaté slniečko a vyliahli sa húsatká, chodili sme ich páť do „Járka“. Bolo tam veselo, hrali sme sa všelijaké hry a dievčatá si robili záhradky. Sadili sme si do nich poľné kvietky a zdobili sme ich maľovanými „sklíčkami“ – črepni z rozbitých tanierov a hrnčekov, ktoré sme tam našli v kope odpadu, čo tam ľudia občas vyvozili. Súťažili sme o najkrajšiu záhradku. Ja so sesternicou sme raz vyhrali a detská porota rozhodla, že na druhý deň dostaneme buchty. Na

druhý deň sme prišli a v záhradke sa hrabali niečo sliepky. A bolo po paráde. Chlapci sa nám smiali, ale nám bolo do plaču. Buchty, ktoré priniesli, sme si rozdelili.

Keď husi podrástli, cez prázdniny sme ich chodili páť na strniská. Vstávali sme skoro ráno a o piatej sme už boli niekde za dedinou na strnisku. Tam sme zbierali klásky a uväzovali sme ich do viazaničiek. Usilovali sme sa, aby sme mali čo najviac.

Zo strniska sme husi zahnali na potok a šli sme domov. Poobede sme ich chodili zase hľadať na lúky, ktoré boli vtedy ešte rozdelené tromi potokmi. Niekedy sa nám jedno húsa stratilo, museli sme hľadať aj to. Husi sme si poznali, ale

v prípade straty boli poznačené buď farbou na hlave, alebo väčšinou zúbkami na nohe. Podvečer sme ich chodili znovu napásť na strniská.

Keď som bola staršia, ráno som napásla husi a potom som išla pásť kravy. Tam nám bolo veselo. Raz sme sa hrali sa svadbu. Každý z nás niečo doniesol. Jedna staré šaty po mame, iná topánky s vysokými opätkami, dokonca aj závoj sme mali. Pierka sme si urobili z rastlinky (lipkavec), ktorá sa naozaj lepila na šaty. Hovorili sme jej „lepkavé“. No a aká by to bola svadba bez torty? Tak sme si doniesli suroviny: vajíčka, maslo, cukor, kakao. Dohodli sme sa, že každý donesie niečo. Niektorí doniesol aj plechovú misku a varechu. Suroviny sme vymiešali, ale bolo teplo a maslo sa topilo. Z toho dôvodu sme masu dali stuhnúť do vody do potoka. Keď bol ženich a nevesta oblečení, všetko pripravené, išli sme vybrať tortu. A aké bolo naše prekvapenie? Misa bola prázdna, všetko vylízala Maľa – koza. Takto neslávne skončila naša svadba. Inokedy sme páslu na „Lúčkach“. Bolo to na jeseň. Ľudia tu mali záhumienky a zemiaky boli už vykopané. Na poli sme našli ešte pár zabudnutých. Založili sme oheň a piekli sme ich. Z ohňa sa stala vatra, lebo bol vietor. Bolo nám zima, tak chlapci začali preskakovať oheň a hrať sa na Jánošíka. Vykríkovali „Daj Bohu dušu a mne zemiaky“. Naraz sa zjavil pri nás strýco Naďovič, ktorý mal službu na vrátnici v majeri a videl plamene až odtiaľ. „Ja Vám dám, Bohu dušu, chcete podpáliť kozel?“ My sme si totiž neuvedomili, že neďaleko je stoh slamy a keďže bol vietor mohol sa ľahko zapáliť. Oheň sme hneď zahasili, zemiaky boli skoro dopečené a našťastie sa nič nezapálilo.

V jeden letný deň sme páslu na „Vinohradoch“. Družstevníci tam práve zosilážovali kukuricu – „futrovicu“. Medzi ňou sme našli aj celkom pekné

klásky. Chceli sme ich opekať, ale Miro Zedník povedal, že lepšia je kukurica varená. Našli sme tam starý cínový hrniec (ako na závaranie), čo tam mali zrejme ľudia, ktorí tam mali vinohrady, na polievanie. Práve bolo po daždi a hrniec bol plný vody. Podložili sme podeň kamene, založili oheň a čakali, kým voda zovrie. My sme si to predstavovali jednoducho. Mysleli sme, že voda rýchlo zovrie, tak ako doma. Lenže voda nie a nie zovrieť. Čakali sme celé doobedie (asi 4 hodiny) a kým sa uvarila, bola asi jedna hodina poobede. Kým sme prišli domov z Vinohradov boli skoro dve hodiny poobede. Bola veľká horúčava, kravy boli unavené. Doma nás hrešili, lebo sa báli, či sa nám niečo nestalo. Kravy mali plné vemená, lebo mali byť už dávno podojené. A my sme boli unavení, ale šťastní, lebo mali sme zážitok a stálo to za tú námahu. Kukurica chutila lepšie ako doma.

Často sme páslu v „lhlici“. Tu sme hrávali karty. Niekedy sa stalo, že sme hrali tak zaujato, že sme si nevšimli kravy, ktoré nám ušli do družstevnej kukurice a robia škodu. Vtom prišiel nečakane môj otec – predseda JRD. Veľmi bol nahnevaný, zobral nám karty a hrešil nás: „Ja vašu škoricu! Odteraz si budete kravy držať za retiazku!“ Na druhý deň sme kravy všetci poctivo držali. To nás nebavilo, lebo nebola pritom žiadna zábava. Za krátky čas sme išli pásť do „Veľkého kúta“ a tam sme ich mali opäť pustené.

Raz prišiel Gabino Bila s myšlienkou, že niekde na kraji Kapiniec videl zrelé čerešne, či by sme nechceli. Samozrejme, že sme chceli. Povedali sme, že budeme strážiť kravu a on pôjde na čerešne a donesie aj nám. On pásol kravu Líškovým – Tekvičárovým. Keď mal naoberané, len tak za blúzou, vracal sa naspäť a bolo treba preskočiť potok. Tam to zvládol, ale cestou naspäť si vzal dlhú palicu, aby potok preskočil, lebo bol

dost široký. Ako preskakoval palica sa mu zlomila, padol do potoka, čerešne sa vysypali a nemali sme nič. Našťastie voda nebola veľmi hlboká, ale viac na čerešne cez potok nešiel.

Každé leto prišla k nám na prázdniny sesternica Anda Škrovinová (Filcová) a bola veľmi rada, keď sme ju zobrali s nami pásť kravu a husi. Popoludní sa chodili pásť kravy asi o štvrté maximálne o pol piatej. My sme sa s Andou doma hrali alebo niečo robili a tak sme častokrát prišli neskoro. Babička sa hnevla, že ideme neskoro a kravy sa do večera nestihnú napásť a budú mať málo mlieka. Raz sme išli skoro o štvrté na 6. Báli sme sa, že babička nás bude hrešiť, tak sme pretočili hodiny smerom dozadu. Babička nás privítala: „Deti, čo idete tak neskoro, kravy sú chudé jak šlabikáre!“ My sme hovorili, že „Veď je iba pol piatej“. Ale ona sa nedala oklamať a povedala: „Slniečko je už nad Šaškovu strechú, už musí byť vác.“ Z toho je vidno, že starší ľudia poznali hodiny podľa slnka a nedali sa oklamať. Bolo to prvý a poslednýkrát, viac sme hodiny nepretáčali.

Keď sme prišli v letné večery z pasenia kráv či husí, ešte sme mali energiu hrať sa s vrstovníkmi vonku. Menšie deti sa hrávali s loptou na „Desať – deväť“, skákali „škôlku“, hrávali sa na „farby“, na „remeselníkov“, na „kvetiny“ a podobne.

Nezabudnuteľné sú chvíle, keď sme sa schádzali v podvečer v „Talagu“. Najväčšia voľná plocha na hornom konci, kde sme sa mohli hrať bola na špici medzi železnicou pred Rizekovými a cestou pred Líškovými alebo ešte väčšia pred Prokovými a Marchalínovými, kde vtedy ešte neboli predzáhradky. Hrávali sme väčšinou vybíjanú, oko-boko, na sochy, na schovávačku, na naháňačku a pod. Chodila sem mládež z celého horného konca dediny a hrali sme sa do samej tmy až do 22 hodiny večer. Televízory ani počítače

vtedy neboli, tak nás nemalo čo ťahať dnu.

Pamätám sa, že prvý televízor v dedine mali Marchalínovi. Bolo to okolo roku 1962. Sem sme chodili pozerat' v zimné večery hokej a krasokorčuliarov. Poznali sme takmer všetky mená reprezentantov. Výstrižky krasokorčuliarov z časopisov sme sporili a navzájom vymieňali. Písali sme aj niektorým osobne a keď nám poslali fotku s autogramom, bola to veľká vzácnosť (Ondrej Nepela, Eva a Pavol Romanovci a iní). K Marchalínovým chodili pozerat' takmer všetci z horného konca. Ujco nabil kachle, tzv. „piliňáky“, aby bolo teplo a keď sme sa zišli bolo nás aj 15 – 20 ľudí – všetky generácie. Zaujímalo to starých aj mladých. Posadali sme si na váleнду, na zem, kde bolo miesto ako sličky na hambálok. Najviac kriku bolo, keď našli hrali hokej s Rusmi. Bol to hotový „kultúrny zážitok“.

Rada spomínam aj na to, ako sme si v zime urobili sánkovaciu dráhu na obyčajnej priekope pri ceste pred nami. Túto sme zasypali snehom a utlačili lopatou. Hore sme vyšli po schodoch, ktoré sú tam dodnes a dolu sme sa spúšťali až po domovú bránu. Bolo tu živo, lebo keď zistili decká z dediny, že sa tam sánkujeme, prišli aj oni a šantili s nami. Ako málo nám stačilo ku šťastiu: pár metrov sanice z kopca na priekope.

Spomeniem ešte školskú dochádzku. Do školy sme chodili sami hneď od prvej triedy. Áut chodilo po ceste málo, rodičia sa nemuseli o nás báť. Vtedy nebolo nijakých únoscov ani sa nekradlo, domy sa nezamykali, takže sme nemuseli nosiť ani kľúče na krku ako dnešné deti. Prvé 4 ročníky som chodila do ZŠ (terajší obchod) v Malom Záluží. Bola to jednotriedka. Učila nás p. uč. Moravčíková. Rozvrh bol upravený tak, že sme sa striedali. Prváci a druháci chodili jeden týždeň o 8:00 hod.

ráno, druhý týždeň o 10:00 hod. Tretiaci a štvrtáci opačne. Prvé hodiny sme mali slovenčinu a matematiku, aby sme sa navzájom nevyrušovali. Predmety: hudobná výchova, telesná výchova a ručné práce sme mali spoločne. Kreslenie sme mali väčšinou, keď iní mali čítanie. Od piateho ročníka po deviaty som chodila do ZDŠ v Nových Sadoch. Dochádzali sme vlakom, ktorý zväžal žiakov z celej radošinskej doliny. Chodil ráno o siedmej a mal len jeden vozeň, takže sme bývali natlačení ako haringy (táto trať je dnes zrušená). To sme boli už starší a poobede sme chodievali pomáhať rodičom na polia.

Rada spomínam aj na šúpanie kukurice, driapanie peria, či čistenie cibulky na družstve. Bolo to namiesto dovolenky pri mori. Počúvali sme všelijaké príbehy, čo zažili naši rodičia v detstve. Aj keď sme mali povinnosti, život bol kludnejší, nebolo tolko stresu, ľudia boli družnejší

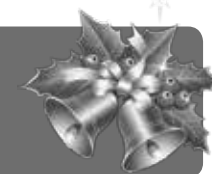
a spokojnejší. Boli to najkrajšie chvíle v mojom živote.

Na záver ešte jeden veršík, ktorý mi napísal môj otec do pamätníka a opatrujem ho dodnes. Bol aktuálny pre vtedajšiu školu v Malom Záluží okolo ktorej kvitol orgován (terajšie detské ihrisko):

*Až budeš mať sivé vlasy,
spomeň si na zlaté časy
ako bolo milo,
keď jarné slnko školu pozlátilo
a popri ceste až po školskú bránu
rozkvitli vonné kríky
orgovánu.*

Elena Šimová rod. Proková

Činnosť Základnej organizácie Jednoty dôchodcov Slovenska v Malom Záluží na II. polrok 2018

Koniec roka sa blíži a ja Vás chcem poinformovať o našej činnosti JD v Malom Záluží. V mesiacoch júl a august týždňový pobyt v kúpeľoch Trenčianske Teplice a Turčianske Teplice absolvovali traja naši členovia Jednoty dôchodcov. Pobyt v kúpeľoch pozostával z plnej penzie a rôznych procedúr pre klienta. Tieto pobyty sú veľmi vyhľadávané členmi JD a pomáhajú pri rôznych zdravotných a pohybových problémoch.

Taktiež sme sa zúčastnili V. ročníka turnaja seniorov v petangu, ktorý sa konal v Lužiankach pod záštitou starostu obce pána Bojdu. Súťažili traja členovia Jednoty dôchodcov. V hre sa nám darilo a na prvom mieste sa umiestnil pán Viliam Gašparík. Bol ocenený medailou, krásnym pohárom a našej JD bol udelený ďakovný list. Všetci naši členovia boli nadšení a spokojní sme odchádzali domov. Kiež by sa to vždy tak darilo pri rôznych športových súťažiach. Na týždňovom pobyte v Tatranskej Lomnici boli štyria naši

členovia. Tento výlet bol vydarený, hrialo teplé slniečko a túry po horách boli vynikajúce a tiež o výstup lanovkou bol veľký záujem.

Na kúpeľnú liečbu do Bardejova nastúpili dvaja naši členovia JD.

Pekná akcia sa uskutočnila v našej obci – stretávka rodákov. Bolo to milé posedenie so známymi a priateľmi s ktorými bolo o čom pospomínať a zaspievať si spoločne ľudové piesne. Pri tejto akcii pomáhali aj naši členovia JD. Koncom mesiaca septembra sme dostali ponuku na výlet do Maďarska. Navštívili sme mesto Šopron, zámok Esterházyovcov a krásne versaillské záhrady, ktoré voňali kvitnúcimi ružami všetkých farieb.

Začiatkom októbra sme pripravili Výstavu ovocia, zeleniny a kvetov v spolupráci s Občianskym združením Labuť a Obecným úradom spojenú s ochutnávkou fazuľovice. Úroda jablák bola dobrá a na stoloch ovocie vyniklo, jedno krajšie ako druhé. Počas prehliadky nám chutila dobrá

fazuľová polievka, ktorú sme pripravili s našimi členmi JD. Ešte raz srdečná vďaka.

Mesiac október pominul a 4. novembra 2018 sme sa stretli pri príležitosti mesiaca „Úcty k starším“ a tiež sme si pripomenuli 100. výročie vzniku Československej republiky a vyhlásenia martinskej deklarácie a 100. výročie ukončenia prvej svetovej vojny. K týmto významným udalostiam sme pri pomníku padlých na detskom ihrisku zasadili „Lipu Republiky“, aby pripomínala súčasným a budúcim generáciám tieto významné udalosti. Spoločne všetci sme zaspievali hymnickú pieseň od Karola Kuzmányho „Kto za pravdu horí“. Potom pokračoval program v sále kultúrneho domu, kde sme si pripomenuli aj vzácné životné jubileá našich spoluobčanov. Zabávať a zaspievať nám prišiel spevácky súbor Ivančanka z Ivanky pri Nitre, ktorý viedla pani Anna Majdanová, predsedníčka

JD. Privítali sme medzi nami aj vzácných hostí pána prednostu Okresného úradu v Nitre Ing. Karola Borika s manželkou, ktorý nás pozdravil a tiež pani Annu Oťapkovú s manželom predsedníčku z Krajskej Jednoty dôchodcov v Nitre. Na začiatku sa nám prihovorila pani starostka Viera Predanociová a tiež aj za Občianske združenie Labuť Mahuliena Sochorová a za Jednotu dôchodcov Elena Lišková.

Všetkým našim spoluobčanom chcem popriať krásne vianočné sviatky, veľa radosti, pohody a zdravia, aby prežili v kruhu svojich najbližších.

Elena Lišková

Predsedníčka Jednoty dôchodcov v Malom Záluží

Činnosť dobrovoľných hasičov za druhý polrok 2018

Pomaly, ale iste máme za sebou rok 2018. Tak ako iné organizácie, aj dobrovoľní hasiči bilancujú svoju činnosť. Tak poďme na to postupne.

V oblasti prípravy na likvidáciu požiarov sme sa zamerali v júli a v auguste na tréning súťažného družstva, ktoré nás reprezentuje na miestnych hasičských súťažiach. Následne sme sa zúčastnili 28. 7. 2018 nočnej hasičskej súťaže na Dyčke a 18. 8. 2018 na súťaži v Lužiankach, kde sme svorne obsadili 4. miesta. Dňa 15. 9. 2018 sme sa

ako pozorovatelia zúčastnili majstrovstiev sveta v hasičskom športe, ktorý sa konal v Banskej Bystrici V rámci výcviku našich hasičov sme sa zúčastnili dňa 22. 9. 2018 taktického cvičenia v Ivanke pri Nitre a 20. 10. 2018 taktického cvičenia v Rišňovciach.

A keďže hasiči tu nie sú len na likvidovanie požiarov ale aj na riešenie iných mimoriadnych udalostí, vykonali sme dňa 3. 9. 2008 výjazd k povodni v obci Nove Sady a dňa 3. 9. 2018 v podvečerných hodinách výjazd k povodni v obci Kapince.

Najzávažnejšou udalosťou roka bolo určite likvidovanie požiaru obecného úradu Nové Sady, ktorého sa okrem nás zúčastnili aj ďalšie jednotky okresu Nitra. Tento požiar sa stal 17. 9. 2018 a my sme po požiari vykonali aj nočnú požiaru dohliadku požiaroviska. Dňa 23. 9. 2018 sme boli pomáhať hasičskej brigáde z Malaciek zakrývať budovu obecného úradu pred nepriaznivým účinkom počasia. Vzhľadom k tomu, že pri požiari pomáhali zachraňovať deti zo škôlky aj žiaci

miestnej základne školy dňa 15. 10. 2018 sme zorganizovali ocenenie týchto žiakov na úrovni obecného úradu, okresného riaditeľstva HaZZ Nitra ako aj našej organizácie.

Dňa 20. 10. 2018 sme sa zúčastnili futbalového turnaja na multifunkčnom ihrisku v Malom Záluží. 4. novembra sme sa aktívne zúčastnili malej slávnosti na počesť 100. výročia vzniku 1. ČR - sadenie Lipy republiky pri pomníku padlých v 1. sv. vojne., za účasti všetkých spoločenských organizácií v obci. Dňa 11. 11. 2018 sme vykonali brigádu na zazimovanie techniky, taktiež sme vykonali upratanie hasičskej zbrojnice. Dňa 17. 11. 2018 sa zúčastnili predseda DHZ a strojník DHZ školenia, ktoré organizovalo OR ZZ Nitra. Dňa 13. 11. 2018 sme vykonali technický zásah na

Futbalový turnaj

Pri príležitosti znovuoživenia pohostinstva (Bistro u Kíka) dňa 20.10.2018 sme sa rozhodli uskutočniť **1.ročník futbalového turnaja KIKO CUP**

Sobota 20.10.2018 ráno 9:00 začiatok turnaja, ktorý sa nám trochu natiahol pre organizačné nedostatky avšak napokon celkový počet mužstiev bol sedem.

Po príchode všetkých mužstiev kapitáni tímov sa stretli a pod dohľadom rozhodcu vylosovali dve skupiny:

Skupina A DHZo - Šampióni - Trogári

Skupina B Fc Nám sa nechce - Alkoholiks - Efferovci - Kíbič team

Nasledovalo privítanie tímov a príhovor pani starostky, po ktorom mohol začať turnaj. Prvý zápas zo **Skupiny A** patrilo domácim hráčom (DHZo) v ktorom sa stretli s dobre pripraveným

PD DEVIO v Sile, kde nastala porucha vody – tlakovali sme dovážanou vodou guľatú nadzemnú nádrž, aby býčkovia nepomreli od smädu.

Vážení občania,

sú pred nami sviatky radosti, pokoja a kludu. Dovoľte nám, aby sme sa vám poďakovali za celoročnú podporu pri vykonávaní našej činnosti. Ďakujeme obecnému úradu Malé Zálužie za aktívnu pomoc a zvlášť pani starostke Viere Predanocovej, ktorej prajeme aby si z nastávajúceho dôchodku užila čo navyiac radosti spokojnosti.

Ivan Matúška

preventívár PO obce
Výbor DHZ Malé Zálužie

tímom **Šampióni**, ktorí dominovali a vyhrali 8 : 1; skórovali **2x Martin Karvay, 2x Martin Ondrášek, 4x Ado Alchus** a. Za DHZ dokázal strelit' jediný gol **Ivan Grič**. Nasledoval druhý zápas zo **Skupiny B**, kde sa stretli medzi sebou mladí chlapci (**Fc Nám sa nechce**) s vyspelým tímom **Efferovci** - písaní ako hostujúce mužstvo a kde boli favoritom chlapci z tímu **Fc Nám sa nechce**. Aj napriek výškovej-váhovej prevahe súperov, dokázali vyhrať 12 : 11, keď v poslednej minúte zápasu strhol vedenie na ich stranu tím **Andrej Ondrášek**.. Následne pokračoval zápas zo **Skupiny A**, kde sa odohral veľmi atraktívny zápas medzi **Trogármí - Šampiónmi**. Prvý polčas sa hralo takticky z oboch strán avšak do vedenia išli hráči z tímu **Trogári**. No po prestávke hneď v úvode vyrovnával **Martin Karvay**. Dalej sa

hralo už o niečo rýchlejšie, a chybu súpera využil **Martin Ondrášek** a strelil posledný gól a upravil končený stretnutie stav na 1:2 pre **Šampiónov**. V semifinále sa stretli:

1. Alkoholiks 5 : 2 Trogári

2. Fc Nám sa nechce 1 : 9 Šampióni

(góly Igor Ivan) (2x Ado Alchus, 3x Karvay Martin, 3x Ondrášek Martin)

o 3. miesto Fc Nám sa nechce - Trogari

Boj o 3.miesto sa niesol v rýchlom tempe a o víťazovi rozhodla kondícia. Mladí chlapci ktorí boli na začiatku turnaja odpisovaní, nakoniec dokázali obsadiť krásne 3. miesto.

Finále

Šampióni - Alkoholiks

Finále bol čisto taktický boj, kde tím Alkoholiks využil jedinou chybu súpera aj keď Šampióni obstreľovali bránku súpera, dokázali hráči Alkoholiks vyhrať 0:1 a tak sa stali víťazmi prvého ročníka KIKO CUP.

Na konci turnaja sa odovzdali ceny pre najlepších (**strelec - Alkoholiks tím**) – **Vlado Dopšil**

(**hráč - Šampióni**) – **Denis Baláz**

(**brankár - Fc Nám sa nechce**) – **Viktor Vašíček**

Celkové umiestnenie:

1. Alkoholiks **2. Šampióni**

3. Fc Nám sa nechce **4. Trogári**

A veľké poďakovanie patrí Natálií, ktorá ako jediné dievča nabrala odvahu, merala si sily s chlapcami.

Nakoniec by som sa chcel poďakovať všetkým zúčastneným, či už hráčom ale aj divákovi, sponzorom (Centes stav, Obec Malé Zálužie) že sme znovu dokázali, že aj v našej malej dedinke sa dá zorganizovať veľká športová akcia.

Martin Ondrášek

Milé deti,

Aj tento rok ako každý rok do našej dediny zavítal Mikuláš so svojou družinou anjelmi a čertom, aby urobil deťom radosť, rozdal im sladké darčeky. Deti sa tešili, niektoré sa aj báli, aj si poplakali. Všetky čakali čo im ten dobrý ujo Mikuláš donesie. Oni si preňho nachystali krásne básničky, pesničky a kresbičky, ktoré potešili Mikuláša a jeho družinu. Mikuláš im zato dal balík plný sladkostí.

Tešíme sa na vás aj o rok, milé deti

Váš Mikuláš s pomocníkmi

Predvianočná akcia „HURÁ IDÚ VIANOCE“

V zmysle blížiacich sa najkrajších sviatkov v roku obecné zastupiteľstvo Malé Zálužie, v spolupráci s DHZ Malé Zálužie a Jednotou Malé Zálužie zorganizovali v obci predvianočnú akciu pod názvom „HURÁ IDÚ VIANOCE“. Spomínaná akcia sa konala dňa 09. 12. 2018 v kultúrnej sále. Deti spolu s rodičmi od 14,00 do 16,00 hod. vyrábali rôzne vianočné ozdoby v tvorivých dielňach a okrem ozdôb, ktoré si vytvorili, aby si ich mohli zobrať domov, vyrobili zopár aj pre náš vianočný obecný stromček, ktorý sme v sprievode p. starostky a Danky Solgaja, ktorý nám zarecitoval a zaspieval, slávnostne rozsvietili. Po rozsvietení stromčeka sme sa pomaličky pobrali do kultúrnej sály, kde

to už krásne voňalo a bola pre nás pripravená kapustnica, varené víno, koláčiky, či detský vianočný punč. Pokračovali sme programom o 17,00 hod., v ktorom vystúpili žiaci zo Súkromnej základnej umeleckej školy ART PEGAS z Nitry (hra na gitare), žiačka Súkromnej základnej umeleckej školy Evy Pacovskej z Nových Sadov (spev), predstavili sa i naši najmenší v detskom folklórnom súbore Pelikánik a ako posledný vystúpil na javisku spevácky súbor Čabanka spolu s deťmi z Čabu. Všetci účinkujúci nám spríjemnili hudbou, spevom predvianočné popoludnie, za čo im veľmi pekne ďakujeme.

Rada by som sa poďakovala všetkým organizátorom akcie za prejavenu ochotu pomôcť. A to:

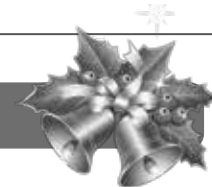
Stromček – Peter Kubík,
Postavenie stromčeka, výzdoba - DHZ Malé Zálužie, PD Devio,
Výzdoba sály – Libuša Lakatošová, Jaroslav Bojda,
Blanka Bilová, Mirka Srogončíková
a deti Emka Talapková, Marek a Patrik Krajčovičovi,
Tvorivé dielne – Zuzana Kolenčíková,
Viktória Kubíková, Martina Chmelanová,
Zuzana Zábrazná,
Kapustnica – Ján Tupý a Vladimír Tomanka,
Varené vínko – Ivan Plačko,
Detský punč – Anička Veliková,
Pečenie – Adriana, Veronika Kubíkové,
Denisa Majdánová,

Upratanie spúšte po akcii - Blanka Bilová,
Mirka Srogončíková,
Zapožičanie svetiel – SZUŠ ART PEGAS,
Materiál na tvorivé dielne – firma Thymos,
Potraviny Malé Zálužie

A nakoniec ďakujem všetkým prítomným, že ste si našli čas, aby ste prišli trošku načerpať predvianočnej atmosféry a že mi pomáhate naplniť moju víziu o obci, ktorá bola spomenutá i na mojom predvolebnom letáčiku...“Obec, kde sa všetci stretávajú, spolupracujú formou spoločensko-športových akcií.“

Veronika Kubíková

Bratia sa opäť stretnú na Velkej Javorine

Posledná júlová nedeľa je na československom pomedzí späť so Slávnosťami bratstva Čechov a Slovákov na Velkej Javorine. Toto neformálne už XXVI. Priateľské stretnutie nerozlučných bratov – Čechov a Slovákov - sa organizuje každoročne. Tento rok sa môžu návštevníci tešiť na kultúrny program, ktorý ponúkne tie najlepšie súbory a skupiny z prihraničného regiónu. Program na veľkom pódium otvorí o 9:30 hod. dychová hudba ZUŠ z Veselí nad Moravou. O 10:30 hod budú slávnosti za účasti hostí a organizátorov slávnostne otvorené. Neskôr sa na veľkom pódium vystriedajú detská folklórna skupina Štvorlístok

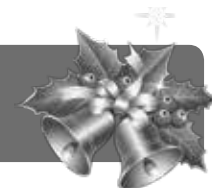
z Pobeďína a cimbalová muzika Carapa z Kunovic, mužská spevácka skupina Urban, folklórny súbor Družba z Trenčína, spevácke duo Hana a Petr Ulrychovi z Brna. Bodkou za programom bude spoločné spievanie členov prípravného výboru slávnosti.

Na malom pódium sa od 11:00 hod. vystriedajú Váhovanka z Trenčína, Žltá ponorka z Uhreského Hradišťa a Ivan Terry Country band z Bratislavy.

Na Velkú Javorinu sa bude možné dopraviť autobusom z Nového Mesta nad Váhom.

Mgr. Zlatica Slížiková

Objavte Tatry z korún stromov zažite prírodu z novej perspektívy

V auguste som navštívila Vysoké Tatry, Smokovec, Tatranský národný park, Ždiar. Chodník korunami stromov Bachledka sa nachádza na hrebeni Spišskej Magury, hranici Pieninského a Tatranského národného parku. Miernym stúpaním Vás bezpečne zavedie zo zeme až do výšky 24 m priamo ku korunám stromov.

Ukážeme Vám, v čom je miestna príroda jedinečná. Stanete sa súčasťou lesného života a spoznáte mnoho živočíchov a rastlín, ktoré nájdeme len málokde. Trasa o dĺžke viac ako 1234 m Vás prevedie pestrým lesom, kde na Vás čakajú rôzne prekvapenia a poučenie. Úplne si Vás získa výhľad z panoramatickej terasy 32 m vysokej veže.

Odkiaľ je krásny výhľad na Belianske Tatry, Pieniny a malebné Zamagurie.

Stavia sa nová kabínová lanovka s otvorením v roku 2018. Počas výstavby je chodník prístupný 45 minút pešou túrou z Bachledovej doliny alebo Malej Frankovej.

Mgr. Zlatica Slížiková

Vážení občania,

prešli štyri roky jedného volebného obdobia, a tak sa Vám prihovám posledný raz z pozície starostky obce. Každodenný život prináša rôzne situácie, viac alebo menej dôležité, ktoré treba riešiť a ktoré viac alebo menej ovplyvňujú náš život. Za jednu z tých najdôležitejších vecí považujem životné prostredie a s tým súvisiace odpady. Obec nie je starostova – je NAŠA, nás všetkých. To, ako vyzerá obec, nie je iba vec starostu, ale každého z nás.

V tomto svojom príspevku sa chcem k téme odpadov a ich triedeniu vrátiť. Hovorí sa o tom veľa, menej sa koná. Je potrebné si uvedomiť, že iba dôsledná a správna triedenie odpadov pomôže na jednej strane prostrediu, v ktorom žijeme a na druhej strane aj udržať poplatky za odpady na prijateľnej úrovni.

Najnovšia úprava zákona o odpadoch hovorí, že poplatok za uloženie na komunálneho odpadu skládke sa odvíja od množstva vyseparovaných odpadov. Čiže čím je viac vyseparovaných zložiek, tým je menší poplatok za uloženie 1 tony zvyškového odpadu na skládke. Poplatky obcí sa budú odvíjať do pomeru separovaného a zvyškového odpadu. Ako sa bude zvyšovať množstvo separovaného odpadu, tak sa budú znižovať poplatky za zvyškový odpad (viac na: <http://www.pzo.sk>).

Chcem vás znova požiadať, aby ste každý svojím dôsledným separovaním prispeli k zlepšeniu životného prostredia a snád' aj k zníženiu poplatkov za odpady; a ak aj nie k zníženiu, tak k tomu, aby sa poplatky nezvyšovali.

Vybrané z reklamačného poriadku PZO:

Občan má nárok na reklamáciu nádoby na komunálny odpad a následnú výmenu ak:

- nádoba pred poškodením nemala váhu vyššiu ako 60 kg
- nádoba nie je staršia ako dva roky
- nádoba bola zakúpená na obecnom úrade a existuje od nej platný doklad
- v nádobe nebol horúci popol, nebezpečné odpady a stavebné odpady

Ako reklamovať poškodenú nádobu?

- občan nahlasuje reklamáciu na Obecnom úrade, je potrebné priložiť fotografiu poškodenej nádoby
- obec nahlasuje reklamáciu mailom na vyvoz@pzo.sk
- reklamáciu je potrebné nahlásiť najneskôr do 3 pracovných dní od posledného vývozu

V posledných týždňoch som sa trochu viac zamýšľala nad uplynulým obdobím. Svoju prácu som sa vždy snažila robiť najlepšie ako viem a dnes chcem vyjadriť vďačnosť za všetky príležitosti, ktoré mi život pripravil a zvlášť za možnosť pracovať pre našu obec. Človek sám veľa nezmôže, preto mi dovoľte poďakovať všetkým, ktorí boli ochotní spolupracovať a pomáhať, ale aj tým, ktorí neboli spokojní, kritizovali, frflali či svoje pripomienky nepovedali priamo, ale iba odkazovali.

Popri drobnej každodennej práci som mala možnosť robiť veci, ku ktorým by som sa inak nedostala a ktoré sú mi blízke – pripravovať noviny, bulletiny, pamätnú izbu; veľmi si vážim všetkých, ktorí boli ochotní podeliť sa s nami so

svojimi spomienkami, súhlasili s ich zverejnením a tak prispeli k tomu, že sa nám podarilo zmapovať život v našej dedine v 20. storočí.

Táto práca mi tiež umožnila lepšie spoznať život obce a jej obyvateľov a v neposlednom rade aj možnosť zúčastňovať sa na príprave spoločenských akcií a spoznávať veľa vzácných ľudí a tiež samu seba. Verím, že budem aj v budúcnosti mať možnosť využiť získané skúsenosti.

Ešte raz ďakujem všetkým spolupracovníkom – členom zastupiteľstva P. Novotnému, M. Fuskovi, A. Žitnayovi, J. Tupému, M. Sochorovej; Veľmi dobrá bola aj spolupráca s Jednotou dôchodcov a jej predsedníčkou Elenou Líškovou.

Moja vďaka patrí aj členom DHZ, predovšetkým Patrikovi Krajčovičovi a Petrovi Novotnému. Ďakujem Michalovi Kolenčíkovi za vždy dobre a odborne odvedenú prácu. Moja vďaka patrí, aj „rýchlej rote“;

Nedá sa vymenovať všetkých, prosím, aby mi bolo prepáčené. Celkom na záver ešte tri mená – moja veľká vďaka patrí Zuzane Zábraznej, Elenke Zedníkovej a Libuši Lakatošovej....

Novej pani starostke a členom nového zastupiteľstva želám všetko dobré, veľa šťastia, dobré zdravie, hodne trpezlivosti, rozvahy... nech sa im podarí naplniť ciele, s ktorými vstupujú do „služby“ dedine a jej občanom.

Ďakujem.

Viera Predanocytová

Vybrané zo zákona 282/2002 a VZN, ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov

Nasledovné riadky sú určené predovšetkým majiteľom psíkov, ale hlavne pre tých, ktorým sa štvornohí miláčikovia túlajú po dedine sami bez pána. V poslednom čase sa množia sťažnosti občanov na psov voľne behajúcich po dedine. Preto prosíme všetkých majiteľov psov, aby rešpektovali znenie zákona 282/2002, ktorým sa upravujú podmienky držania psov.

Za psa zodpovedá držiteľ psa alebo osoba, ktorá psa vedie alebo nad ním vykonáva dohľad.

Nebezpečným psom je každý pes, ktorý pohrýzol alebo poranil človeka bez toho, aby bol sám napadnutý alebo vyprovokovaný, ak sa nepoužil v nutnej obrane alebo v krajnej núdzi. Na verejnom priestranstve musí mať nebezpečný pes nasadený náhubok.

Voľný pohyb psov bez vôdzky je zakázaný v celom intraviláne obce Malé Zálužie, to znamená, v zastavanej časti obytnými domami a zakázaný je vstup so psom na cintorín.

Vážení občania,

upozorňujeme Vás, že ste povinní postarať sa, aby váš pes nepobehoval po ulici a verejných priestranstvách voľne, bez dozoru.

Zuzana Zábrazná

Spoločenská kronika

Narodili sa:

Samuel Mareček č. d. 177

Opustili nás:

Ondrej Rešutík č. d. 126

Výsledky komunálnych volieb 2018 v obci Malé Zálužie

Počet voličov zapísaných v zoznamoch voličov: 224

Počet voličov, ktorí sa zúčastnili hlasovaní: 164

Účasť v %: 73,21

Počet platných hlasovacích lístkov odovzdaných pre voľby starostu obce: 159

1. Veronika Kubíková - počet hlasov 117

2. Emília Strihová - počet hlasov 42

1. Patrik Krajčovič - počet hlasov 131

2. Ivan Plačko, Mgr. - počet hlasov 129

3. Peter Novotný - počet hlasov 117

4. Anna Veliková, Mgr. - počet hlasov 112

5. Denisa Černická - počet hlasov 57

Náhradníci:

1. Jana Petruchová - počet hlasov 50

2. Martin Ondrášek - počet hlasov 45

3. Lukáš Bila - počet hlasov 39

Počet platných hlasovacích lístkov odovzdaných pre voľby obecného zastupiteľstva: 161

Mahuliena Sochorová
Predsedníčka volebnej komisie

Výstava ovocia a zeleniny (6. 10. 2018)

Rodná dedina včera a dnes – stretnutie v rodnej obci (15. 9. 2018)

Slávnostné posedenie s jubilantami (4. 11. 2018)

Rekonštrukcia pomníka padlých (september 2018)

Obecný úrad oznamuje

Pojazdné predajne:

Každý utorok o 12:00 hod. chodí aj pojazdná predajňa mäsa a mäsových výrobkov.

Pohrebna služba:

Turanovič Nitra – tel. číslo: 0905 948 812

Pošta Nové Sady:

úradné hodiny:

Po – Ut, Štv. – Pia: 7.00 – 12.00 a 12.30 – 14.30

Streda: 7.00 – 11.00 a 13.30 – 17.00

Kontakt: 037/7894151

Lekárneň ALFA-OMEGA

Otváracie hodiny:

Pondelok, Streda, Piatok: 8:00 – 14:00 hod.

Utorok a štvrtok: 11:30 – 16:30 hod.

Kontakt: 037/7894206

ENVI-GEOS Nitra

kontajner na objemný a stavebný odpad

Prijem objednávok od 7:00 h do 14:00 h

E-mail: doprava@envigeos.sk

Telefón: +421 37 772 30 50

PZO, s.r.o. Výčapy Opatovce

Nahlasovanie poškodenej nádoby na separovaný odpad zamestnancami PZO:

<http://www.pzo.sk/poskodena-nadoba/>

ZUBNÁ AMBULANCIA ORTHODENTAL, s.r.o.

Neštátna stomatologická ambulancia, Nové Sady 177

Kontakt: 037/78 942 54

VŠEOBECNÝ LEKÁR

Od 3. júla 2018 poskytuje pacientom zdravotnú starostlivosť všeobecná lekárka MUDr. Božena Uherová v ambulancii pre dospelých v zdravotnom stredisku v Nových Sadoch.

Ordinačné hodiny:

Utorok a štvrtok: 13:30 – 15:30 hod.

KVETINÁRSTVO- SUCHOKVET - Lenka Staňová

Otváracie hodiny

Utorok – Piatok: 9:00 – 11:00 hod. 13:00 – 17:00 hod.

Sobota: 9:00 – 12:00 hod.

Kontakt: 0911/267 229

Dôležité telefónne čísla:

- Polícia: 112 (158)
- Požiarna ochrana: 112 (150)
- Záchraná služba: 112 (155)
- Ohlasovňa požiariarov: 037/65 20 424, 037/65 20 425
- Mestská polícia: 112 (159)
- Integrovaný záchranný systém: 112 (154)

Pohotovostné služby:

Pohotovostná lekárska služba:

• Stomatologická pohotovosť:

037/65 45 111, Pondelok - Piatok: 16:00 - 19:00

• Pohotovosť pre dospelých:

037/69 42 229, Pondelok - Piatok: 16:00 - 07:00

• Pohotovosť pre deti a dorast:

037/65 45 111, Pondelok - Piatok: 15:30 - 07:00

Elektrárne: ZSE - pohotovosť: 0800 111 567

Plynárne: SPP a.s. pohotovosť: 0850 111 727

Vodárne: ZsVaK - pohotovosť: 037/65 13 420

Obecný úrad - úradné hodiny:

Administratívna pracovníčka: Margita Tabačeková

• Páry týždeň:

Pondelok: 07.30 - 12.00 13.00 - 15.00

Streda: 07.30 - 12.00 13.00 - 15.00

Piatok: 07.30 - 12.00

• Nepáry týždeň

Utorok : 07.30 - 12.00 13.00 - 15.00

Štvrtok : 07.30 - 12.00 13.00 - 15.00

Kontakt:

Telefón: 037 / 7894061

E-mail: oumalezaluzie@gmail.com

Internetová stránka obce: www.malezaluzie.sk

Knižnica:

Obecná knižnica má v súčasnosti otváracie hodiny každú stredu od 15:30 do 16:30 hodiny.

Kopírovanie a preberanie článkov je možné len so súhlasom redakcie. Redakcia si vyhradzuje právo príspevky krátiť a jazykovo upravovať. Ďakujeme všetkým prispievateľom Občasnika.

Vydáva obec Malé Zálužie, Malé Zálužie č. 63, 951 24 Nové Sady, IČO: 00 656 160

Redakcia: Zuzana Zábrazná, Mahulienna Sochorová, Viera Predanociová

Grafická úprava: Vladimír Tomanka, Tlač: Wigger, Nitra

Občasník: EV4374/11, ISSN 1338-8274

Vychádza 2x ročne. Nepredajné!